

РЕШЕНИЕ

№ 1725

гр. София, 10.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав**, в публично заседание на 19.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **9136** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл.124, ал.1 от Закона за държавния служител (ЗДСл) във вр. с чл.145 – 178 от Административно - процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Г. В. Г. от [населено място],[жк], [улица], срещу Заповед № РД-15-1321 от 03.07.2019 г. на началника на Дирекция „Национален строителен контрол“ (ДНСК), с която е прекратено служебното му правоотношение на основание чл.106, ал.1, т.2 ЗДСл – поради „съкращаване на длъжността”, считано от 04.07.2019г.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед, като издадена в нарушение на материалния закон, процесуалните правила и в несъответствие с целта на издаване. Сочи се, че заповедта неправилно е издадена преди изтичане на 1-месечния срок на предизвестие, при липса на посочено основание и липса на акт на споделената администрация за утвърждаване на новото длъжностно разписание в нарушение на ПМС № 127/22.05.2019 г. Твърди се непосочване на точен размер на дължимите обезщетения. Навеждат се доводи, че по новоприетия Устройствен правилник на ДНСК щатните бройки са увеличени в сравнение с отменение от 318 на 334 броя, което изначално не можело да доведе до съкращаване на длъжности.

Жалбоподателят претендира съда да постанови решение, с което да отмени оспорената заповед, като му се присъдят направените по делото разноски. Ответникът началник на Дирекция „Национален строителен контрол“ оспорва

жалбата чрез юрк. А.. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Не е споро по делото, че Г. В. Г. е заемал длъжност „старши инспектор“ в Регионален отдел „Национален строителен контрол“ С.. Според чл.15, ал.1, т.3 от отменения Устройствен правилник (УП) на ДНСК специализираната администрация на дирекцията е била организирана в шест регионални дирекции за национален строителен контрол с 28 Регионални отдела "Национален строителен контрол" към тях, щатните бройки за които са били общо 300.

С ПМС № 127 от 22.05.2019 г. е приет нов УП на ДНСК, според който специализираната администрация е организирана в Дирекция "Въвеждане в експлоатация и консултанти" и Главна дирекция "Строителен контрол" с 28 териториални звена - Регионални дирекции за национален строителен контрол (РДНСК), щатните бройки в които са общо 334.

Със заповед № РД-13-160 от 31.05.2019 г. на началника на ДНСК на основание чл.6, ал.1, т.3 и т.6 от УП на ДНСК, приет с ПМС № 127/22.05.2019 г., е закрит Регионален отдел „НСК“ – С., както всички останали 28 броя регионални звена, и са открити нови такива. Със заповедта е утвърдена Главна дирекция „Строителен контрол“ с общо 334 щатни бройки, от които 21 бройки в РДНСК С., включително 5 щатни бройки за „старши инспектор“ в Отдел „СК“ и 2 щатни бройки в Отдел „Въвеждане в експлоатация“.

Според представено от ответника поименно длъжностно разписание към 31.05.2019 г. жалбоподателят е упражнявал длъжността си в Регионален отдел „НСК“ – С.. В него са утвърдени общо 32 щатни бройки, от които 14 за длъжността „старши инспектор“, обхващащи 5 вакантни бройки. Според длъжностното разписание на ДНСК, в сила от 01.06.2019 г. в РДНСК С. са утвърдени общо 21 щатни бройки, от които 5 бройки в отдел „Строителен контрол“ и 3 щатни бройки в отдел „Въвеждане в експлоатация“ (една от които е по чл.15 от ЗДСл).

С оспорената заповед № РД-15-1321 от 03.07.2019 г. на началника на ДНСК е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателя на основание чл.106, ал.1, т.2 ЗДСл – поради „съкращаване на длъжността”, считано от 04.07.2019 г.

Видно от ръкописното отбелязване в заповедта, същата е връчена на жалбоподателя на 04.07.2019 г. Жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство, е подадена на 17.07.2019 г. – в срока по чл.149, ал.1 АПК, от легитимирано лице съгласно чл.147 АПК и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт съгласно чл.124, ал.1 ЗДСЛ, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните правни съображения:

В настоящето производство и съгласно чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт, като прецени дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона. Съгласно чл.6, ал.1, т.7 от Устройствения правилник на ДНСК, в сила от 01.06.2019 г., началникът на ДНСК упражнява функциите на орган по назначаването и освобождаването на държавните служители, поради което следва да

се приеме, че актът за едностранно прекратяване на служебното правоотношение е издаден от компетентен административен орган по смисъла на чл.106, ал.1 ЗДСл във връзка с отменителното основание по чл.146, т.1 АПК.

Съгласно чл.108, ал.1 ЗДСл служебното правоотношение се прекратява от органа по назначаването с административен акт, който се издава в писмена форма и трябва да съдържа правното основание за прекратяване, длъжните обезщетения и придобития ранг на държавна служба. Противно на твърденията в жалбата, оспорената заповед отговаря на изискуемото законово съдържание, вкл. с отбелязване на правното и фактическо основание за издаването ѝ. Неконкретизирането на размера на длъжните при прекратяване на правоотношението обезщетения не може на самостоятелно основание до доведе до незаконосъобразност на акта. Същото важи и за неспазване на срока на връченото предизвестие № РД-15-1240/03.06.2019 г.

По делото липсват данни за допуснати в хода на административното производство съществени процесуални нарушения – такива, които съществено са ограничили правото на защита на засегнатото лице или ако не бяха допуснати органът по назначаването би постановил акт в противен смисъл. Спорът е изцяло материално-правен относно наличието на реално съкращаване на длъжността.

Според легалното определение на чл.2, ал.1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията - длъжност в администрацията е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително по правоотношение, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. Изложеното установява основните белези на понятието: нормативно определена позиция, изразяваща се в система от функции, задачи и задължения, утвърдени с длъжностна характеристика. Следователно, за да се приеме, че една длъжност е реално съкратена по смисъла на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, трябва да бъде установено, че тази длъжност вече не фигурира като наименование /нормативно определена позиция/ в щатното разписание на съответната администрация и като съвкупност от определени функции, задачи и задължения, утвърдени с длъжностна характеристика. Двете предпоставки следва да съществуват кумулативно. Доказателствената тежест за установяване на тези обстоятелства е на ответника като орган по назначаването, т.е. органът по назначаването носи доказателствената тежест за обстоятелството, че е извършено реално, а не фиктивно съкращаване на процесната длъжност.

Първата предпоставка – длъжността „старши инспектор“ в РДНСК С. да не съществува като нормативно определена позиция, се установява от представените от ответника щатни разписания – преди и след 01.06.2019 г. От съществуващите 14 щатни брой в Регионален отдел „НСК“ С. в новооткритата дирекция РДНСК С. са останали 8 щатни бройки, като са съкратени и съществуващите вакантни бройки. Намалването на щатните бройки е една от формите на съкращаване на длъжността. Изцяло в оперативната самостоятелност на органа по назначаване е да определи, в рамките на установената с УП обща численост на администрацията, с какви конкретни длъжности ще осъществява изпълнителните функции.

Доводите на жалбоподателя за необходимост от „акт на споделената администрация“ за утвърждаване на заповед № РД-15-1321 от 03.07.2019 г. на началника на ДНСК от министъра на регионалното развитие и благоустройството, не

намират основание в закона.

Утвърденият с ПМС № 127/22.05.2019 г. УП на ДНСК възлага в компетентност на началника на ДНСК да утвърждава длъжностното разписание на дирекцията в рамките на структурата, установена с Устройствения правилник (чл.6, ал.1, т.6). Нито ПМС № 127/2019 г., нито УП на ДНСК, съдържат норма, която да вменява задължение за министъра на регионалното развитие и благоустройството (РРБ) да утвърждава актовете на началника на ДНСК, с които последният упражнява функциите си по чл.6, ал.1, т.6 от УП на ДНСК. Напротив, точно в изпълнение на тази компетентност началникът на ДНСК е издал заповед № РД-15-1321 от 03.07.2019 г., с която, в рамките на утвърдената с Устройствения правилник численост на администрацията, е разпределил мястото по длъжностно разписание на отделните длъжности в нея. Преценката му за увеличение на едни щатни бройки (напр. в общата администрация) за сметка намаляване на бройките за други длъжности е изцяло в неговата оперативна самостоятелност и не подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. Противно на твърденията в жалбата, съдът не осъществява контрол за целесъобразност. Ето защо, доводът на жалбоподателя, че единствено поради увеличение на общата численост на администрацията с новия УП в сравнение с отменения, не може да се извършва съкращаване на длъжности, е неоснователен. Релевантно в тази връзка е единствено преминаването на съвкупността от определени функции, задачи и задължения, утвърдени с длъжностната характеристика и характерни за конкретна длъжност (в случая „старши инспектор“ в Регионален отдел „НСК“) в някоя от новите длъжности, утвърдени със заповед № РД-15-1321 от 03.07.2019 г.

Видно от представените от ответника длъжностни разписания, преди и след 01.06.2019 г., в териториалното звено, в което е бил назначен жалбоподателят, се е запазила длъжността „старши инспектор“ в два отдела „Строителен контрол“ и „Въвеждане в експлоатация“. Жалбоподателят няма твърдения, че заеманата от него длъжност е преминала като съвкупност от функции и задачи в конкретна друга длъжност, но съдът е длъжен да осъществи служебен контрол за законосъобразност в тази връзка. При сравнение между длъжностната характеристика на жалбоподателя и новоутвърдените такива за длъжностите „старши инспектор“ в двата отдела „Строителен контрол“ и „Въвеждане в експлоатация“ се установяват съществени различия във функциите и задачите им. Изложеното обосновава извод за материална законосъобразност на оспорения акт – налице е реално премахване на заеманата от жалбоподателя длъжност „старши инспектор“ в Регионален отдел „Национален строителен контрол“ С. като нормативно определена позиция в щатното разписание на РДНСК С. и като съвкупност от определени функции, задачи и задължения, утвърдени с длъжностна характеристика.

Не се установява от събраните по делото доказателства превратно упражняване на власт по смисъла на чл.146, т.5 АПК. В рамките на оперативната си самостоятелност органът по назначаване е упражнил правомощията си по чл.6, ал.1, т.6 и т.7 от УП на ДНСК с цел оптимизиране дейността на администрацията и осъществяването ѝ по най-икономичен и най-благоприятен за държавата и обществото начин по смисъла на чл.6, ал.4 АПК.

По изложените вече съображения и на основание чл.172, ал.2 АПК е дължимо отхвърляне на оспорването.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.4 АПК на ответника

следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лв. на основание чл.8, ал.4, вр. чл.7, ал.1, т.1, б.“а“, предл.2 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения – като за неоценяем интерес.
Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, I-во отделение, 69-и състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. В. Г. от [населено място],[жк], [улица], срещу Заповед № РД-15-1321 от 03.07.2019 г. на началника на Дирекция „Национален строителен контрол“, с която е прекратено служебното му правоотношение на основание чл.106, ал.1, т.2 ЗДСл.

ОСЪЖДА Г. В. Г. от [населено място],[жк], [улица], да заплати на Дирекция „Национален строителен контрол“ на основание чл.143, ал.4 АПК юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: